

Publicerad 2012-12-07 20:44 av Herska

Kanske en början

Andas djupa andetag

Jag andas in och ut. Djupa, lugna andetag. Alldeles intill står två dystra, nästintill kala träd. Ett gulnat löv ger vika för den tidiga vintern och börjar sakteliga falla ner mot den frostbeklädda marken.

Jag andas in och ut. Två talgoxar hoppar livligt från det ena trädet till det andra. På gren efter gren kanske söker de föda, men synen är lekfull och harmonisk trots den karga verklighetens hunger.

En vindpust får grepp om det gulnade lövet som dansar, än hit än dit. Vinden är retsam. Lövet får ingen ro, det får inte vila på marken. Inte ännu. Jag håller andan ett tag och ser på medan lövet dansar sig utmattad och till sist faller till marken. Blir ett med resterande bladkadaver. Bildar ett täcke åt jorden till våren. Andas in och hostar ut.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Herska med Poeter.se id #27121 innehar upphovsrätten